

بازخوانی تأثیر محیط یادگیری بر فرایند ادراک و شناخت کودکان^۱

محمد مهدی گودرزی سروش*، سرور جعفری خواه**

تاریخ دریافت مقاله: ۹۳/۳/۳

تاریخ پذیرش نهایی: ۹۳/۶/۱۳

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی عوامل کالبدی محیط و شناخت عناصر محیطی تأثیرگذار بر فرایند ادراک و شناخت کودکان در محیط‌های یادگیری به معروفی مؤلفه‌هایی کیفی برای طراحی این نوع فضاهای پرداخته است و با مطالعه و بررسی پتانسیل‌های موجود در محیط در جهت پیشبرد این نوع ساختارها و سازماندهی عوامل کالبدی محیط در کالبد فضاهای آموزشی گام برداشته است. بنابراین با نگاهی به روان‌شناسی محیط و تأمل بر اینکه محیط در رشد و پیشرفت فرد از راههای مختلف تأثیر می‌گذارد و نوع عادات و مهارت‌هایی که فرد کسب می‌کند مربوط به شرایط و اوضاع و احوال محیطی است که او در آن زندگی می‌کند، مشخص می‌شود که وضع تربیتی و زندگی اجتماعی فرد نیز تابع محیط است و تجربه هر فرد در زندگی محصله تأثیر متقابل میان آن فرد و محیط است. بنابراین محیط با ایجاد فرصت و تحریک و تشویق فرد، در فرایند ادراکی و شناخت او تأثیر می‌گذارد. در این مطالعه با تأکید بر عوامل اجتماعی و کالبدی فضاهای سازنده فضاهای آموزشی پرداخته شده است.

واژه‌های کلیدی

کودک، محیط یادگیری، ادراک، شناخت، محیط کالبدی.

Email: goodarzisoroush@gmail.com

Email:sorourjafarikhah@yahoo.com

* استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان

** دانش آموخته کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان

۱- این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد معماری نویسنده دوم با عنوان "کاربرد نظریه قابلیت محیط در تدوین پارامترهای کیفی طراحی در قالب طراحی مدرسه ابتدایی دخترانه" می‌باشد که در دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان به انجام رسیده است.

مقدمه

هدف اصلی این تحقیق بررسی مؤلفه‌ها/ عناصر محیط‌های یادگیری است که بیشترین تأثیر را بر فرایند ادراک و شناخت دانش‌آموز، انگیزه، یادگیری و موفقیت او دارند و نیز این پژوهش نشان می‌دهد که بین محیط کالبدی و محیط‌های شناختی و عاطفی تعامل نسبی وجود دارد. محیط کالبدی در کنار معلم و کیفیت برنامه آموزشی، به عنوان یک عامل مهم در رشد شناختی، اجتماعی و جسمانی کودک توسط بسیاری به عنوان معلم سوم توصیف شده است (Moore, 1986). با توجه به تأثیر ساختمان‌های طراحی شده و محیط کالبدی، حتی تحقیقات روان‌شناختی اولیه نیز در این زمینه ثابت کردند که محیط کالبدی مدارس، فرایند رشد و شناخت کودکان را تحت تأثیر قرار می‌دهند. شناخت عناصر مؤثر بر آموزش و حضور کودکان در مدارس، رشد آن‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد و شناخت این تأثیرات و درگیر شدن محققین و افراد متخصص برای بالا بردن سطح کیفی فضاهای کودکانه و در کل برای جامعه از اهمیت خاصی برخوردار است. در حالی که پارامترهای اولیه کیفیت فضاهای آموزشی به طراحی برای کودک و برآورده کردن نیازهای او اشاره دارد، به خوبی تشخیص داده شده که کیفیت بالاتر آموزش در مدارس، به ویژه در حوزه‌ی اجتماعی و شناختی، در شرایطی تحقق می‌یابد که روش مناسبی برای طراحی اتخاذ شود و به علاوه سازماندهی مناسبی از نظر تکنولوژی به کار رفته در ساختمان و تجسم فضایی خوبی صورت گرفته باشد.

بر اساس تعریف روان‌شناسی محیطی رشته‌ای است که با تعاملات و روابط میان مردم و محیط‌شان سر و کار دارد. هر محیط کالبدی، محیط اجتماعی نیز به شمار می‌آید و گاهی اوقات جداسازی این دو جنبه از محیط ممکن نیست. به طور سنتی تأکید در روان‌شناسی محیطی بر این بوده است که چگونه رفتار، احساسات و حس تدرستی انسان تحت تأثیر محیط کالبدی قرار می‌گیرد. احساسات و رفتار شخص عملکردی از تنش‌های بین چیزهایی در محیط است که او در هر لحظه از زمان نسبت به آن‌ها آگاهی دارد که این تأثیرات واقعیات روان‌شناختی نامیده شده اند. این واقعیات روان‌شناختی با یکدیگر چیزی را می‌سازند که از آن به عنوان فضای زندگی نام برده شده است. واقعیات روان‌شناختی می‌توانند فشارهایی مثبت و جذاب بر فرد اعمال کنند یا با نیروهایی منفی او را به جهتی دیگر سوق دهند. برخی از واقعیات روان‌شناختی نیز خنثی هستند. تعامل بین نیروهای متعارض هدایت می‌کند. همچنین بازخورد درونی فرد از محیط که به شکلی ذهنی بازنمایی شده اند بیش از خود محیط، بر رفتار او تأثیر می‌گذارد. با این وجود در نهایت همین بازنمایی درونی می‌تواند بر ادراک شخص از محیط اثر گذارد. بنابراین محیط واقعی یکی از قوی‌ترین واقعیات روان‌شناختی در فضای زندگی است که پیوند درونی را میان رفتار انسان و محیط کالبدی برقرار می‌سازد (Lewin, 1943).

ماهیت محیط

کلمه محیط، کاربردها و معناهای متفاوت و متنوعی را دارا می‌باشد؛ «فضاهای اطراف محیط است» و این اصلی‌ترین و ابتدایی‌ترین تعریف ارائه شده راجع به محیط می‌باشد. فضای اطراف می‌تواند همه چیز را در برگیرد. موجودات زنده، اشیاء، هوا، به طور کلی جهان اطراف را شامل می‌شود. محیط زیست آدمی نه تنها شامل عوامل طبیعی درخت و تپه و دشت می‌شود، بلکه عوامل ساخته و پرداخته خود آدمی^۱ نیز بخش عمده‌ای از محیط را فراهم می‌آورد. به طور خلاصه باید گفت هر تعریف، توصیف یا تبیین ماهیت کارکرد محیط باید با توجه به چیزی در فضای اطراف باشد. در هر منطقه‌ی جغرافیایی زمین، زندگی به نحوی جریان دارد که عوامل مختلف جغرافیایی - طبیعی بر دیگر عوامل مؤثر هستند و از آن‌ها فرهنگ و جامعه نیز تحت تأثیر قرار می‌گیرد. روان‌شناسان، مردم و شخصیت فردی آن‌ها را و معمaran، ساختمان‌ها و محیط‌های باز و منظر را محیط تعریف می‌کنند که هر کدام از این تعاریف به مقاصدی که از محیط انتظار می‌رود ربط دارند. محیط‌ها در چهار گروه کالبدی شامل مکان‌های زمینی و جغرافیایی، محیط اجتماعی شامل نهادهای متشکل از افراد و گروه‌ها، محیط روان‌شناختی شامل تصاویر ذهنی مردم، و محیط رفتاری مجموعه عواملی که فرد به آن واکنش نشان می‌دهد، دسته‌بندی می‌شوند. محیط رفتاری تصویر شناختی محیط عینی است که اساس رفتار را شکل می‌دهد و به عنوان محیط شخصی تعریف شده است که در این تعریف محیط شخصی شامل ویژگی‌های رفتاری و باورها و نگرش‌ها به آن است. تمام این طبقه‌بندی‌ها وجود محیط بالقوه برای رفتار و محیط مؤثر را که فرد به آن توجه می‌کند و آن را مورد استفاده قرار می‌دهد تشخیص داده‌اند (Gibson, 1966).

فرایند ادراک: مفهوم "ادراک" دارای ابعاد و معانی وسیعی است. در روان‌شناسی، ادراک به معنای فرایند ذهنی یا روانی است که گزینش و سازماندهی اطلاعات حسی و در نهایت معنی بخشی به آن‌ها را به گونه‌ای فعال بر عهده دارد. در این فرایند، تجارت حسی قبلی، مفاهیم و تصویر ناشی از آن، انگیزه فرد و موقعیتی دخالت دارند که در آن ادراک صورت می‌گیرد (ایرانی و خدابنده، ۱۳۷۱: ۱۴۲). چنین به نظر می‌رسد که انسان به گونه‌ای غیر فعال محیط اطراف خود و اشیای درون آن را ادراک می‌کند و بدون هیچ گونه دخل و تصرفی، اطلاعات و تصاویر دنیای بیرون برای تحمیل می‌شوند؛ درحالیکه تحقیقات به عمل آمده نشان می‌دهد که داده‌ها و تجربیات ادراکی قبلی انسان (اطلاعات و حافظه‌ی شناختی)، موجب پاسخ ادراکی نهایی او می‌شود (همان: ۱۴۷). از دیگر عواملی که بر ادراک تأثیر دارد می‌توان به

عوامل روان‌شناختی فردی (غم و شادی)، کالبدی، محیطی (ازدحام و خلوت) و عوامل فرهنگی اشاره کرد که هر کدام به نوبه خود بر ادراک فرد از محیط تأثیر می‌گذارد؛ به گونه‌ای که امکان دارد دو نفر با پیش زمینه‌های فرهنگی و ذهنی متفاوت از یک محیط یکسان، ادراک کاملاً متفاوتی داشته باشند و یا ممکن است یک فرد، در مقاطع زمانی مختلف، و براساس عوامل روان‌شناختی متفاوت (غم یا شادی و ...) ادراک متفاوتی از یک محیط واحد داشته باشد. به بیان دیگر، فرایند ادراک از انگیزه‌ها و دیگر عوامل درونی و بیرونی یا محیطی متاثر می‌شود (مرتضوی، ۱۳۸۰: ۳۸۰). با این همه، از دیدگاه تجربه‌گرایی در روان‌شناسی، ادراک هر چیز، بیش از ترکیب اطلاعات حاصل از اندام‌های حسی است و آموخته‌ها و باورهای فرد در شکل دادن به ادراک مؤثر هستند (پناهی شهری، ۱۳۷۹: ۱۲). از سوی دیگر، باید به این نکته مهم توجه کرد که بیش‌فرض‌ها یا توقع‌فضایی، یا به عبارت ساده‌تر، انتظارات ناظر از محیط و فضا، که حاصل تجربیات محیطی مکرر در گذشته و برگرفته از حافظه‌ی شناختی اوست، در فرایند ادراک تأثیر بسیار دارد. بدین معنی که انسان انتظار دارد، در مواجه با یک فضای خاص، احساس خاصی در او ایجاد شود یا با موقعیت و عناصر ویژه‌ای روبرو شود که برای او دور از انتظار نیستند (براتی و دیگران، ۱۳۸۹).

ادراک محیطی: ادراک، فرایندی است که در مرکز هرگونه رفتار محیطی قرار دارد؛ زیرا منبع تمام اطلاعات، محیط است. محیط، تمام حس‌ها را تحریک می‌کند و فرد را با اطلاعاتی بیش از توان پردازش او روبرو می‌سازد. بنابراین، ادراک چیزی مثل احساس کردن نیست؛ بلکه نتیجه تصفیه پردازش صورت گرفته توسط فرد، به واسطه‌ی تجربه‌ی شناختی او است (در واقع فرد، خود بخشی از نظام ادراکی است؛ زیرا گفته شده است که ما چیزی جز حافظه‌ی شناختی و بلندمدتمان نیستیم) (Ittelson, 1960). در فرایند پردازش ادراکی جداسازی فرد از محیط دشوار است. زیرا این دو همیشه در حال تعاملند و ادراکات بستگی به چیزی دارد که فرد در حال انجام آن است (مرتضوی، ۱۳۸۰). در ادراک محیطی، ادراک کننده خود جزئی از محیط مورد مشاهده محسوب می‌شود و با رفتار خود و حرکت در فضا نقشی مؤثر در تعريف حدود و دیگر ویژگی‌های آن پیدا می‌کند. به بیان دیگر، رفتار و اهداف مشاهده‌گر نقش اساسی در تعريف حدود محیط و فضا دارد. به طوریکه می‌توانیم فضا را تجربه‌ای فردی تلقی کنیم که حاصل فرایندهای ادراکی او و نیز نسبت دادن معانی خاص از سوی او به کلیت، اجزا و ارتباطات بین آن اجزا در فضاست (متلاک، ۱۳۸۸). از دیدگاه روان‌شناسی محیطی، ادراک، شناخت و شرایط محیطی باهم مرتبط و در هم تبندیده‌اند؛ به ویژه زمانی که ادراک اشیاء را از ادراک محیط تفکیک کنیم. در ادراک محیطی، متغیرها و عوامل بیشتری نقش دارند و ادراک نیز گستره وسیع تری دارد؛ زیرا فرد در فضا حرکت می‌کند و با توجه به پیش‌فرض‌ها و اهداف کاربردی خاص با محیط روبرو می‌شود (مرتضوی، ۱۳۸۰).

فرایند شناخت:

پس از مرحله جمع‌آوری اطلاعات و نیز فرایند ادراک و تعبیر و تفسیر اطلاعات به مرحله شناخت می‌رسیم. همان گونه که ذکر شد، در تمامی این مراحل عوامل روان‌شناختی فردی و اجتماعی (انگیزه‌ها، تجارب پیشین، عوامل فرهنگی و ...) تأثیرگذار است؛ ضمن آن که این عوامل، خود از شرایط محیطی تأثیر گرفته اند (مرتضوی، ۱۳۸۰). مرحله شناخت، به نوبه خود و به عنوان یکی از مفاهیم اصلی روان‌شناسی، ارتباط نزدیکی با ادراک دارد. این دو مفهوم فاقد مرز مشخص و متمایز نسبت به همیگر است. شناخت فرایند کسب، ذخیره سازی، بازیابی، پردازش و استفاده از دانش و اطلاعات است. در واقع، زمانی که از اطلاعات ادراک شده، متوجه می‌شویم که این اطلاعات مربوط به چه چیزی است و چه عکس العملی در قبال آن باید انجام دهیم، شناخت صورت گرفته است. البته دقیقاً نمی‌توان خط مشخصی بین ادراک و شناخت ترسیم کرد (پناهی شهری، ۱۳۷۹). به نظر می‌رسد شناخت، حاصل تعامل فرهنگ و بیولوژی است، یعنی توانایی‌های شناختی از یک طرف به انسجام زیستی مغز و کل ارگانیزم وابسته است؛ و از طرفی دیگر، از طریق تجربه دنیای کالبدی و اجتماعی حاصل می‌شود و در تعامل با نهادهای پیچیده اجتماعی و تمرین مستمر سازمان داده می‌شود (خسروی، ۱۳۸۲: ۴۷). از مطالب فوق اینچنین برمی‌آید که مراحل احساس، ادراک و شناخت در برقیرنده‌ی فرایندها، مراحل و عوامل تأثیرگذار پیچیده‌ای است و در واقع می‌توان ادعا کرد وقتی انسان واقعیات محسوس را از راه ادراک حسی شناسایی می‌کند، به واسطه‌ی گیرنده‌های حسی از وجود واقعیات دنیای خارج یا داخل مطلع می‌شود. این احساس پس از تفسیر و تعبیر به ادراک می‌انجامد و تکامل این ادراک به شناخت پدیده‌های عالم هستی ختم می‌گردد (ایروانی و خداپناهی، ۱۳۷۱).

محیط روانی یادگیری

محیط روانی تأثیر مستقیمی بر یادگیری دارد. هر چند فضای کالبدی تأثیری غیرمستقیم بر یادگیری دانش آموزان می‌گذارد، ولی نقش آن غیرقابل انکار است. محیط ممکن است عاطفی باشد. رابطه معلم و دانش آموزان، رابطه دانش آموزان با دانش آموزان، رابطه والدین با هم و نگرش والدین و مربیان در زمینه تربیت کودکان، همگی می‌توانند در میزان یادگیری دانش آموزان مؤثر باشند. موقعیت آموزش منظم همراه با محبت و احترام متقابل، نسبت به محیط‌های خشک و تهی از عواطف، تأثیر بیشتری در یادگیری خواهد

داشت. عاطفه به عنوان یک عامل بسیار مؤثر می‌تواند در جریان یادگیری عمل کند. عواملی نظیر عدم امنیت، ترس، اضطراب، نومیدی، شک و تردید می‌توانند در کاهش فعالیت‌های آموزشی تأثیرگذار باشند، و عوامل مثبت داش آموزان را به کنجهکاوی و تلاش برای یادگیری و حل مسائل ذهنی خود و ادار می‌سازد. البته محیط و موقعیت یادگیری باید متناسب با آمادگی، استعداد، نیاز و گرایش داش آموزان باشد. علاوه بر آن در ک محیط مدرسه تحت تأثیر ویژگی‌های ادراکی، انگیزشی و شناختی آنان همراه با خصوصیات جسمی و نیازهای رفتاری آنان می‌باشد. از جهتی، محیط مانند برنامه ای آموزشی دوم است- برنامه خاموش و بی صدایی که همیشه در موقعیت وجود دارد و انگیزشی را فراهم می‌آورد که از اهمیت زیادی برخوردار است و احساسات ما را تحریک می‌کند. در برخی موارد اکسیژن بیشتری به مغز ما می‌رساند که به فکر کردن ما کمک می‌کند و در موارد دیگر برای ما ایجاد نشاط می‌کند. همه‌ی این بخش‌های محیط در خلاقیت و نوآوری ما دخیلند. (Feilding, 2009).

کیفیت محیط کالبدی یادگیری

آموزش و به تبع آن محیط‌های آموزشی بیشترین اثر و نقش را بر ذهنیت و تمدن سازی جوامع به عهده دارند. لازمه اصلاح کالبد آموزش و پرورش، ایجاد فضاهای مرتبط با فعالیت داش آموزان است؛ فضاهایی که دارای شرایط مناسب و مطلوب برای رشد کالبدی ذهنی، عاطفی و اجتماعی کودکان می‌باشد که تحقق این امر از طریق طراحی جزئیات فضاهای با توجه به الگوهای رفتاری کودکان امکان پذیری می‌گردد. کیفیت محیط کالبدی به طور قابل ملاحظه ای بر عملکرد داش آموز مؤثر است.⁷ تحقیقات کافی در این زمینه صورت گرفته است که بدون ابهام اظهار می‌دارند ساختمانی که در آن داش آموزان مقدار زیادی از وقت خود را برای یادگیری صرف می‌کنند بر چگونگی یادگیری آن‌ها تأثیرگذار است(Earthman, 2004). بهبود قابل ملاحظه وضعیت محیط یادگیری به نگرش‌های بهتر نسبت به آموزش و یادگیری در محیط کالبدی ایجاد شده برای همه‌ی کاربران نسبت داده می‌شود. و کاربران در محل از طریق درک و تغییر محیط شان توانند می‌شوند. در حالی که شرایط محیطی بسیار نامطلوب ممکن است بدون اینکه باعث آگاهی ذهنی منفی گردد، به افراد آسیب برساند) (Evanse et al,2004).

کاربران، هر یک نیازهای و برداشت‌های متفاوتی از محیط یادگیری دارند، که غالباً متفاوت از دیدگاه معمار است. در ک محیط، غالباً بخش اصلی در طراحی نمی‌باشد ولی برای دستیابی به فضایی کارآمدتر لازم می‌باشد و در ک محیط طراحی را بهبود می‌بخشد. همچنین رویه‌ی کاربران یک بُعد حیاتی محیط یادگیری است و رفتار و نگرش معلمان نیز در ساخت فضا، بسیار مهم و حیاتی است (Higgins et al,2004: 18). در حالی که رابطه‌ی پویایی بین محیط و رفتار وجود دارد، این رابطه خودکار نیست و باید با طراحی اصولی محیط کالبدی یادگیری به این رابطه دست یافت.

امنیت محیط کالبدی یادگیری

نیاز انسان به امنیت روانی، کالبدی و اجتماعی یکی از نیازهای پایه او در رابطه با مکان است و با جو آرام، وجود عوامل طبیعی، حریم فضای، کنترل و ... در ارتباط است. بنابر عقیده روان‌شناسان، کودکان نسبت به محیط اطراف خود بیش از بزرگسالان حساس می‌باشند و واکنش نشان می‌دهند. بنابراین هدف اساسی از طراحی فضاهای آموزشی طرح ساختمانی است که در آن کودک احسان کند در خانه است. این امر احساس امنیت او را بر می‌انگیزد. اگرچنین محیطی برای کودک ایجاد شود، در هر لحظه، احساس نیاز او به فعالیت، تحرک، نقاشی، سرود و ساخت و ساز را بر می‌انگیزد. همچنین ایجاد امنیت در فضاهای آموزشی با حذف مکان‌های ناهنجار، پرهیز از موقعیت‌های نامناسب و اجتناب از خلق مکان‌هایی که به لحاظ بصری امکان کنترل ندارند، امکان پذیر است. عواملی مثل: نورپردازی، ارتباط بصری موجود در مکان، کنترل، حضور سایرین و تعاملات اجتماعی از عوامل تأثیرگذار بر امنیت می‌باشند. در این رابطه می‌توان به کیفیات و راه کارهای مختلفی اشاره نمود که در ادامه آمده است:

- رؤیت‌پذیری فضا که با وجود فعالیت‌های مختلف و رویدادهای برنامه ریزی شده با هدف افزایش و تداوم حضور افراد در فضا، نفوذپذیری بصری، خوانایی، وضوح فضا و نفوذپذیری فضا قابل تأمین است که مورد اخیر خود از طریق فراهم نمودن امکان مشاهده و نظاره دیگران و اتفاقات و رویدادهای پیرامون که یکی از عوامل تعیین کننده در میزان پاسخگو بودن فضاست، در رابطه است.

- امکان ادراک مکان و دستیابی به کمک نورپردازی مناسب، خطوط دید آزاد، حذف مناطق نامن، وجود علائم و نشانه‌هایی که به درک موقعیت افراد درون فضا کمک می‌کند که خود مستلزم مفصل‌بندی، خوانایی و تمایز بخش‌های مختلف فضا می‌باشد (Lennard, 1993 & Lennard, 1993).

- امکان تصور فضا و ارزش‌های زیبایی شناسانه آن، نشانه‌گذاری مکان و وجود کیفیاتی که مانع از گمراه شدن در فضا می‌گردد. در این میان وجود یادمان‌ها، علائم کانونی و نشانه‌ها در فضاهای، به اینکه فرد در چه موقعیتی در مکان قرار دارد، چه اتفاقی در پیش رو دارد و این اتفاق مطلوب است یا نامطلوب نقش به سزاگی دارند (همان).

- کودک می خواهد احساس کند که فضا متعلق به اوست. برای ایجاد این حالت، فضا باید مقیاس کودکان را داشته باشد. کل محیط کلاس و درس باید به گونه ای باشد که کودک احساس تعلق خاطر به فضا پیدا کرده و احساس کند که می تواند کشف کند، تجربه کند، یاد بگیرد و حس کند که کل محیط برای اوست.

- خوانایی و دور از ابهام بودن محیط کالبدی که از آن می توان به عنوان "درک افراد" یاد کرد یعنی اینکه فضایی که خلق می شود باید برای افراد استفاده کننده از آن محیط به شکل یک فضای عجیب و غریب به چشم نماید و نوع طراحی آن به گونه ای باشد که با فرهنگ استفاده کنندگان بیگانه نباشد و اصول زیبایی شناسی در آن رعایت شده و با توجه به این حقیقت که توانایی کودک در تشخیص و ایجاد تمایز بین پرسپکتیوهای گوناگون در یک فضا کم است بهتر است برای ایجاد خوانایی در فضا از نشانه ها به منظور تسهیل جهت یابی برای کودکان استفاده کرد. علاوه بر آن این نشانه ها احساس تعلق به فضا را در کودک به وجود می آورند. این نشانه ها بهتر است از میان نشانه های آشنا و قابل تغییر برای کودکان که مورد علاقه آنان نیز می باشند، انتخاب شوند.

شرایط محیطی محیط کالبدی یادگیری

نور: رابطه ای عمیق بین کیفیت نور و حالت خوشایند محیط وجود دارد. نور پس از آب و غذا مهمترین معیار دریافتی از محیط می باشد که در کنترل فعالیت های بدن نقش پراهمیتی دارد (Wurthman, 1975). کودکان عاشق فضاهای دوستانه و با نشاط هستند. فضاهایی با نور طبیعی خورشید و همراه با رنگ های روشن و شفاف بسیار در نزد کودکان محبوب هستند و کودکان عاشق این فضاهای روشن و شفاف و خوش رنگ هستند. این نوع فضاهای بروی حواس کودکان تأثیر مثبت دارد. نور یکی از اصول معماري در تأمین آسایش بصری فضا می باشد. تحقیقات ثابت کرده است که نور طبیعی و شفافیت بر روی شناخت و حواس کودک و نوجوان تأثیر بسیار مثبتی دارد و از دید آن ها این فضاهای دوستانه و با نشاط هستند. همچنین تحقیقات نشان داده است که نوردهی نامناسب باعث ضررهاي آموزشی نیز خواهد شد و مشکلات یادگیری دانش آموزان را افزایش داده و در نهایت باعث افزایش عدم علاقه آنان به مدرسه خواهد شد. در کلاس هایی که امکان استفاده از نور خورشید وجود دارد توجه دانش آموزان بیشتر، بی قراری آن ها کمتر و مهارت های خواندن آن ها افزون تر است.

صدا: شنیدن درست از مهم ترین اصول و لازمه آموزش و پرورش است. بیشتر آموزش با شنیدن شروع می شود. اگر دانش آموز نتواند به خوبی تمرکز کند، نمی تواند به یاد بیاورد. قرار گرفتن مداوم در معرض صدا، عملکرد شناختی را مختل می کند، مشکلاتی برای خواندن ایجاد می کند، باعث ضعف در مهارت های پیش خوانی می گردد و کمبودهای شناختی کلی ایجاد می نماید (Higgins et al, 2004: 18). در واقع سر و صدای موجود در خود فضای آموزشی به خودی خود یک مشکل نیست و در حقیقت برای دانش آموزان مهم است که در هنگام یادگیری مهارت ها و مفاهیم جدید با یکدیگر صحبت کنند و به یکدیگر در انجام مهم درسی کمک کنند. فقط انواع خاصی از سر و صدا به عنوان مشکل درسی محسوب می شوند.

در اصل می توان گفت که دانش آموز نیز دو احساس متفاوت در رابطه با صدا دارد: بعضی صدایها (مانند صدای های کاملا بلند خارج از مدرسه مانند صدای قطار یا هواپیما و غیره) آن ها را می ترسانند و بر پیشرفت تحصیلی آن ها تأثیر منفی می گذارند و برخی صدایها که حتی بزرگسالان را از جا می براند، می توانند برای بچه ها بسیار خوش آیند و لذت بخش باشد. در اصل در کلاس هایی که مشکل اکوستیکی دارند این دانش آموزان نیستند که رنج می برند بلکه معلمانی هستند که سعی می کنند درس بدهنند. تحقیقات نشان می دهد که دانش آموزان سعی می کنند که خود را با صدای های طبیعی مدرسه تطبیق دهند، ولی اگر سر و صدای زیمنه از حد مشخصی (۶۰ دسی بل) بالاتر بود می تواند باعث اثرات فیزیولوژیکی نظری خستگی، باز شدن مردمک چشم، کم شدن قدرت تشخیص رنگ ها و از بین رفتن بینایی در شب شود.

شرایط حرارتی: در شرایط حرارتی مناسب یعنی وضعیتی که شرایط حرارتی هوا در محدوده آسایش کالبدی انسان باشد، انسان با کارآیی و دقت بیشتری فعالیت می کند و دیرتر خسته می شود. اگر شرایط محیطی مناسب و بهینه نباشد دانش آموزان خودشان کاری راجع به آن انجام می دهند نه به طور عملی بلکه از نظر رفتارهای روان شناسی، مثلا در یک اتاق سرد خیلی بیشتر از خود جنب و جوش نشان می دهند و یا در اتاق گرم به رویا فرو می روند. در اتاق های تاریک به دنبال نور می گردند و در یک اتاق بسیار ساکت زمزمه می کنند و در یک اتاق بسیار شلوغ با بلندترین صدا رقابت کرده و سروصدای می کنند. لذا ایجاد شرایط حرارتی مناسب در فضاهای آموزشی در بالا بردن سطح یادگیری دانش آموزان اهمیت فراوان دارد. نکته مهمی که باید بدان توجه کرد این است که تفاوت مشخصی بین آسایش حرارتی دانش آموزان و معلم وجود دارد. دانش آموزان انرژی را سریع تر می سوزانند و گرمای بیشتری تولید می کنند و سطح پوست آن ها نیز باعث از جهت دست دادن گرمای کمتر است.

خصوصیات کالبدی محیط کالبدی یادگیری

رنگ: رنگ به عنوان عنصر تفکیک ناپذیر معماری تأثیر فراوانی بر روحیه و رفتار استفاده کنندگان از فضاهای دارد و حالات روحی و عاطفی آنان را شدیدا تحت تأثیر قرار می دهد. تحقیقات نشان داده است که برای دانش آموزان در سنین پایین رنگ مهم تر از فرم است. این موضوع

بر اهمیت رنگ به عنوان عنصری مهم در طراحی فضاهای آموزشی می‌افزاید. در واقع استفاده درست از رنگ می‌تواند باعث شادابی، نشاط، آرامش درونی، تحرک و تلاش داشن آموزان شود و فرایند یادگیری را افزایش دهد. رنگ مستقیماً با معماری در ارتباط است رنگ‌ها نیز دارای وزن ادراری هستند. براساس این روابط است که می‌توان تأثیرات فضایی رنگ‌ها را نیز توضیح داد. رنگ‌های گرم نزدیک‌تر احساس می‌شوند و در ضمن باعث تحریک و ایجاد هیجان می‌گردند و رنگ‌های سرد دورتر احساس می‌شوند و در ضمن باعث تحریک و ایجاد هیجان می‌گردند و در ضمن باعث آرامش می‌گردند. به همین علت می‌توان از رنگ‌های گرم و درخشان جهت ایجاد محیطی پرهیجان و از رنگ‌های سرد و ملایم جهت ایجاد محیطی آرام، استفاده کرد. همچنین می‌توان با تعیین رنگ مناسب در یک فضا آن را بزرگ‌تر یا کوچک‌تر جلوه داد. علاوه بر این، رنگ می‌تواند باعث تنوع فضایی باشد. استفاده از رنگ‌های متنوع و متفاوت در ورودی کلاس‌ها و همچنین در راهروها می‌تواند در تشخیص فضاهای کمک کرده و در او احساس اطمینان ایجاد کند. همچنین رنگ‌آمیزی‌های متفاوت در کلاس‌های درس و درهای رنگی مختلف می‌تواند ایجاد هویت مکانی و تعلق خاطر نسبت به کلاس خودش ایجاد نماید.

اندازه‌ی تسهیلات و تعداد کودکان: از عوامل تأثیرگذار بر رفتار اجتماعی و فرایند شناختی کودکان عوامل اجتماعی است که اندازه‌ی کلی تسهیلات، شاخص خوبی برای سنجش کیفیت است که هر چه تسهیلات کوچک‌تر باشند، شرایط بهتری برای رشد کودکان فراهم می‌شود. اندازه‌ی مطلوب تسهیلات با توجه به تعداد کودکان حاضر در فضای کلاس، بهترین گزینه برای رشد کودک و کیفیت عملکردی معلم نیز به شمار می‌آید. همانطور که برای اندازه‌گروه در رابطه با تعداد کودکان، بهترین سازماندهی گروه‌های با عدد کمتر هستند. در چنین گروه‌هایی کودکان قوه‌ی ابتکار بیشتر و همچنین تمرکز بیشتری بر کارها دارند. به عبارت دیگر، این نتایج مستقیماً تعیین اندازه‌ی همه‌ی فضاهای برای کودکان در ساختمان را تحت تأثیر قرار می‌دهند، به ویژه ساختمان‌هایی که از آنها برای فعالیت‌های روزانه استفاده می‌کنند (Cuito, ۲۰۰۱). تراکم جمعیت که تعداد کودکان در یک فضا را تعریف می‌کند تأثیر زیادی بر رفتار اجتماعی دارد، تراکم بیشتر جمعیت باعث رفتار تهاجمی بیشتری می‌شود و تأثیر آن بر توانایی‌های اجتماعی و عقلانی و موفقیت‌ها کمتر است (همان). در تحلیل تأثیر عوامل اجتماعی ثابت شد که فضاهای کوچک‌تر و تعداد کمتر کودکان در گروه‌ها شرایط بهتری را برای رشد کودکان و کیفیت کاری پرسنل ارائه می‌دهند، در حالی که تعداد بیشتر کودکان باعث ایجاد رفتارهای پرخاشگرانه و ویرانگر می‌شود و همچنین سیستم‌های آموزشی باز، تلاش و افزایش علاقه و همکاری نشان داده شده توسط کودکان را تقویت می‌کند.

فرم: فرم‌ها دارای تأثیرات روان‌شناسانه‌ای هستند و می‌توان از طریق فرم معین، اطلاعات مورد نظر را ارسال نمود. پس فرم باید به گونه‌ای انتخاب شود که با محتوا ای فضای همانگی داشته باشد.

۱- فرم پویا (مستطیل) حرکت را القا می‌کند و در عوض فرم ایستا (مربع) برای مکان‌های مکث مناسب است.

۲- فرم‌های بی‌قاعده کودک را وادار به خیال‌پردازی می‌کنند.

۳- فرم‌های ساده و متقاضان، تعادل را القا می‌کنند.

۴- فرم معمول، دعوت کننده است.

۵- فرم محدب حالت پس زننده دارد.

۶- فرم‌های قوس‌دار، نرم هستند و کودکان عاشق فرم‌های نرم‌ند.

۷- در ک فرم‌های خوابیده، راحت‌تر از فرم‌ها ایستا است بنابراین از فرم‌های ایستا در نقاط تأکید می‌توان استفاده کرد.

۸- فرم‌های با قاعده سنگین‌تر از فرم‌های پیچیده هستند و فرم‌های عمودی سنگین‌تر از مایل

۹- نکته مهم؛ استفاده از فرم‌های آشنا برای کودکان است که به آن‌ها کمک می‌کند از یک محیط تازه به یک خانه دوم برای خودشان بسازند.

نتیجه‌گیری

یکی از عوامل مؤثر تربیتی در آموزش و پرورش نوین، چگونگی معماری فضاهای آموزشی است. فضای کالبدی محیط یادگیری، نه تنها یک محیط خشک و بی‌روح و فاقد تأثیر در فرایند ادراک و شناخت فرد محسوب نمی‌شود بلکه به عنوان عامل زنده و پویا در کیفیت فعالیت‌های آموزشی و تربیتی داشن آموزان ایفای نقش می‌کند. محیط در رشد و آگاهی فرد از راههای مختلف تأثیر می‌نماید. نوع عادات و مهارت‌هایی که فرد کسب می‌کند مربوط به شرایط و اوضاع و احوال محیطی است که او در آن زندگی می‌کند. وضع تربیتی و زندگی اجتماعی فرد نیز تابع محیط است. تجربه هر فرد در زندگی نتیجه و محصول تأثیر متقابل میان آن فرد و محیط است. بنابراین محیط با ایجاد فرصت و تحریک و تشویق فرد در رفتار او تأثیر می‌گذارد. هرگاه آموزش، کیفیت محیط یادگیری، عوامل محیطی و خصوصیات کالبدی محیط یادگیری که از شرایط مناسب و مطلوبی برخوردار باشند، می‌توانند محیط را برای توسعه و رشد کالبدی ذهنی، عاطفی و اجتماعی کودکان آماده سازند و شناخت و آگاهی آنان را با ایجاد درک صحیح از محیط فراهم نمایند. بنابراین با بررسی کیفیت محیط

کالبدی یادگیری دریافتنیم که رابطه پویایی بین محیط و رفتار وجود دارد، که این رابطه خودکار نیست و باید با طراحی اصولی محیط یادگیری به این رابطه دست یافت.

نمونه‌هایی از مؤلفه‌های طراحی تأثیرگذار بر فرایند ادراک و شناخت در محیط‌های یادگیری		
مؤلفه‌های طراحی	کیفیت‌های طراحی مداخله کننده	راه کارها
امنیت محیط کالبدی یادگیری	رؤیت‌پذیری فضا	افزایش و تداوم حضور افراد در فضاء، خوانایی، نفوذپذیری بصری،وضوح فضا و نفوذپذیری فضا
	امکان ادراک مکان	نور کافی و نورپردازی مناسب، خطوط دید آزاد، حذف مناطق نامن، وجود علائم و نشانه‌ها
	امکان تصور فضا و ارزش‌های زیبایی شناسانه آن	وجود یادمان‌ها، علائم کانونی و نشانه‌ها در فضاهای
	حس تعلق به فضا	تناسب فضا با مقیاس کودکان
شرایط محیطی محیط کالبدی یادگیری	آسایش بصری	استفاده از نور طبیعی خورشید، نور کافی و نورپردازی مناسب، رنگ‌های روشن و شفاف
	آسایش شنیداری	عدم قرار گرفتن مداوم در معرض صدا، کاهش نویه، تولید اکوستیک مناسب برای فضاهای، کنترل صدا
	آسایش حرارتی	ایجاد تهویه مناسب در فضاهای آموزشی شرایط حرارتی هوا در محدوده آسایش کالبدی انسان
خصوصیات کالبدی محیط کالبدی یادگیری	رنگ	استفاده درست از رنگ‌ها، استفاده از (ایجاد هویت مکانی و تعلق خاطر)
	اندازه‌ی تسهیلات و تعداد کودکان	اندازه‌ی مطلوب تسهیلات با توجه به تعداد کودکان، سازماندهی گروهی با تعداد کمتر، تراکم کم داشن آموزان در فضا
	فرم	هماهنگی فرم با محتوای فضا، استفاده از فرم‌های آشنا برای کودکان

فهرست منابع

- ایروانی، محمود و خاپنده‌ی، محمد کریم(۱۳۷۱). روانشناسی احساس و ادراک. تهران : انتشارات سمت.
- براتی، ناصر و دیگران(۱۳۸۹). روانشناسی محیطی و توسعه پایدار. در دست انتشار.
- بنانه‌ی شهری، محمود(۱۳۷۹). روانشناسی احساس و ادراک. تهران : دانشگاه پیام نور.
- خسروی، زهره(۱۳۸۲). مبانی روانشناسی جنسیت. تهران : انتشارات وزارت علوم، تحقیقات، فناوری، دفتر برنامه ریزی اجتماعی و مطالعات فرهنگی.
- دانش پور، سیدعبدالهادی؛ سپهری مقدم، منصور و چرخچیان مریم (۱۳۸۸). تبیین مدل دلبلستگی به مکان و بررسی عناصر و ابعاد آن.نشریه هنرهای زیبا، شماره ۳۸، ص ۴۸-۳۷.
- عرایاپورت، ایموز(۱۹۷۷). فرهنگ و نظم شهری. ترجمه: سمیه جیریایی.
- شريعتمداری، علی(۱۳۸۵). روانشناسی تربیتی. تهران: انتشارات امیرکبیر.
- متلاک، جان(۱۳۸۸). آشنایی با طراحی محیط و منظر. ترجمه : معاونت آموزش و پژوهش سازمان پارکها و فضای سبز شهر تهران، تهران: انتشارات سازمان پارکها و فضای سبز شهر تهران.

۹. مرتضوی، شهرناز (۱۳۸۰). فضاهای آموزشی از دیدگاه روان‌شناسی محیط‌گزارش طرح پژوهشی سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور.

10. Cuito, A.(2001). Kindergarten Architecture. Gingko Press Inc, Barselon
11. Earthman, GI.Prioritization of 31 Criteria for School Building Adequacy. American Civil Liberties
12. Evans and R Stecker.(2004). Motivational Consequences of Environmental Stress. Journal of Environmental Psychology, 24, 143–165.
13. Fielding, R.(1966). Designing Schools for 21st Century Learners. Retrieved February 20, 2009 from.
14. Gibson. James J. The Senses Considered as Perceptual Systems, Boston: Houghton Mifflin.
15. Higgins , Elaine Hall , Kate Wall , Pam Woolner, Caroline McCaughey.(2005).The Impact of School Environments: A literature review Produced for the Design Council.
16. Lewin, Kurt.(1943). Principle of Topological Psychology. New York: McGraw-Hill.
17. Moore.(1986). Effects of the Spatial Definition of Behavior Settings on Children's Behavior: A Quasi-Experimental Field Study. Journal of Environmental Psychology, 6, 205-231.
18. Stanković, D. Milojković, A. Tanić, M.(2006). Physical Environment Factors and their impact on The Cognitive Process and Social Behavior Of Childeren in the PreSchool Facilitis.